ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କିଶୋରିଲାଲ୍ ବାବଲାନି

3 ଡିସେମ୍ବର 1998

[ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା — ବର୍ଗ I ଏବଂ ବର୍ଗ II ଚାକିରି — ନିଯୁକ୍ତି — ଉତ୍ତରଦାତା ଆଇ.ଏ.ଏସ୍.ରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ — ଖାଲି ଥିବା ପଦବୀ ଆଧାରରେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗରେ ବର୍ଗ II ଚାକିରିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା — ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବର୍ଗ I ଚାକିରିରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା — ଖାଲି ପଦବୀର ଗଣନାରେ ତ୍ରୁଟି କାରଣ — ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 50 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ 50 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନିୟମ ପାଳନ ନକରିବା — ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ — ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସାମନାରେ ଆବେଦନ — 50:50 ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶର କଡ଼ା ଅନୁପାଳନରେ ଖାଲି ପଦବୀକୁ ସମାୟୋଜନ କରିବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ — ଭାରତ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ — ଦର୍ଶାଯାଇଛି ବିଳମ୍ବ ନିରପେକ୍ଷତାକୁ ପରାସ୍ତ କରେ — ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜଣେ ଅପିଲକାରୀ ନିରପେକ୍ଷତା ମାଗନ୍ତି 15 ଏବଂ 20 ବର୍ଷର ବିଳମ୍ବକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ —ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଅପିଲକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥିଲା — 10 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସେବାର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ମନୋବଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଖାଲି ପଦବୀ ଚୟନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୁନଃ ଖୋଲାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ —ଏହା ସେହି ସେବାର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବିଦ୍ୟମାନ ପଦବୀକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବ — ତଥାପି, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ପାଇଥିବା ଲାଭକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବା ବର୍ତ୍ତମାନ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ — କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ, ଏପରି ପ୍ରତିକାର ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1328/1995

ବମ୍ବେସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 11/1992 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତା.6.9.94ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. କେ. ବର୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁପ ଜି. ଚୌଧୁରୀ, ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜି. ଡ଼ି. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଏସ୍. ଆର୍. ସେଟିଆ ।

ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପଙ୍କଜ କାଲରା ଏବଂ ବିଜୟ କୁମାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଉତ୍ତରଦାତା 1974 ମସିହାରେ ଆଇ.ଏ.ଏସ୍. ଏବଂ ସମବର୍ଗୀୟ ଚାକିରିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ସେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ଗ-IIIରେ କ୍ର.ସଂଖ୍ୟା 221ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲେ । କ୍ର.ସଂଖ୍ୟା 198 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧ ଖାଲି ପଦବୀ ଆଧାରରେ ବର୍ଗ-I ଚାକିରୀରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା କ୍ର.ସଂଖ୍ୟା 221ରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସୀମା ସୀମା ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗରେ ବର୍ଗ II ଚାକିରିରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

10.11.1976 ଠାରୁ ସେ ବମ୍ବେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଗୃହରେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକାରୀ (ବର୍ଗ II) ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । 1983 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ଯେ, 1974 ରେ, ଯେତେବେଳେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗ ଆଇ.ଏ.ଏସ୍. ଏବଂ ସମବର୍ଗୀୟ ଚାକିରି ପରୀକ୍ଷାରେ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଖାଲି ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ଭୁଲ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଏହି ବିଭାଗ ବର୍ଗ I ପଦବୀ ପାଇଁ 35 ଟି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ 40ଟି ପଦବୀକୁ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, 1974 ମସିହାରେ ବର୍ଗ I ପଦବୀରେ 97ଟି ପଦବୀକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା, 40ଟି ନୁହେଁ । ଯଦି ଖାଲିଥିବା ପଦବୀଗୁଡିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ 1974 ରେ ଏହି ବିଭାଗରେ ବର୍ଗ I ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । 1993 ରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ 23.9.1985 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1933/1985 ଥିଲା, ଯାହାକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ବମ୍ବେ ବିଚାରପୀଠକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏହାର ତା.6.9.94ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଉକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ବିଭାଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 50 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ 50 ପ୍ରତିଶତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 50 ପ୍ରତିଶତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା କେବଳ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ, ଭୁଲବଶତଃ, 1990 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, 50 ପ୍ରତିଶତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ଆଧାରରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା କେବଳ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1990 ମସିହାରୁ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି 1974 ମସିହାରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ 97ଟି ପଦବୀକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରାଜସ୍ୱ ମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା 20.4.1953 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଉଥିବା ପଦକ୍ରମରେ ନିଶ୍ଚିତକରଣ, ପଦୋନ୍ନତି, ପଦାବନତି, ଛଟେଇ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଏହି ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ

ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ଏବଂ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ନବୀକରଣ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ଅନୁପାତକୁ କଠୋର ଭାବରେ ବଜାୟ ରଖିବା ଉଚିତ । ତଥାପି, ଛୁଟି ଖାଲି ପଦବୀ ଭଳି ଅସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ବିଭାଗୀୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ତା.୫.6.1967 ରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ ସମାନ ସ୍ଥିତି ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ, "3 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପ୍ରେରଣ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭାବରେ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟିରୁ ଉପୁଜିଥିବା ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ସମେତ ମୃତ୍ୟୁ, ଅବସର; ଇସ୍ତଫା, ଏକ ପଦବୀରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ/ପଦକ୍ରମକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଯୋଗୁଁ ପଦ/ପଦକ୍ରମ/ଚାକିରିରେ ଉପୁଜିଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଖାଲି ପଦବୀ, ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପୂରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ତାଲିକାରେ ଅଣାଯିବା ଉଚିତ । "ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ କେବଳ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅବଧିର ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର 50 ପ୍ରତିଶତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ମୋଟ ପଦବୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, 1974ର ୟୁ ପି ଏସ୍ ସି ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା ହେବା ସମୟରେ ସହକାରୀ ସୀମା ଶୁଳ୍କ/କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ସଂଗ୍ରାହକ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 50:50 ସଂରକ୍ଷିତ ଅଂଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କଡ଼ା ଅନୁପାଳନରେ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ସମାଯୋଜନ କରିବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ 1974 ପରୀକ୍ଷା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ସହିତ କାଳ୍ପନିକ ପଦବୀ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ, ଏହି ରିହାତି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ପଦବୀର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ସେହି ପଦାକ୍ରମକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ କିଛି ଯଥାର୍ଥତା ସହିତ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ 1985 ମସିହାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ରେ, 1974 ମସିହାରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବାଧା ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି 1974 ମସିହାରେ ଆଇ.ଏ.ଏସ୍. ଏବଂ ସମବର୍ଗୀୟ ଚାକିରି ପରୀକ୍ଷାର ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ଥିବା ଏବଂ 1974 ମସିହାରେ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ଭୁଲ ଅଧିସୂଚନା କାରଣରୁ ବର୍ଗ II ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ 1974 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପଦବୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଏହି ବିଭାଗରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମବର୍ଗୀୟ ଚାକିରିରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି 1975 ରୁ 1990 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃଗଣନା କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଏବେ ବିଚଳିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ସମାନ ସ୍ଥିତି ହେବ । ସେମାନେ,

ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଏହି ଆଶଙ୍କା ବିଷୟରେ ଠିକ୍ । ବିଳମ୍ବ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତାକୁ ବିଫଳ କରେ ବୋଲି ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ନିରପେକ୍ଷତା ମାଗନ୍ତି, 15 ଏବଂ 20 ବର୍ଷର ବିଳମ୍ବକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥିଲା । 10 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସେବାର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ମନୋବଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଖାଲି ପଦବୀ ଚୟନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୁନଃ ଖୋଲାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ସେହି ସେବାର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ପଦବୀକୁ ମଧ୍ୟ ବିପଦରେ ପକାଇବ । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରୁପ୍ 'A' ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦୋନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି - ଯଦିଓ ଏଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅପିଲର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ଗୁଣବତ୍ତା ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ପାଇଥିବା ସୁବିଧାକୁ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଉଚିତ ।

ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଯେଉଁ ସୁବିଧା ପାଇଛନ୍ତି ତାହା ଛଡ଼ାଇ ନେବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ । ତେଣୁ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ବଜାୟ ରଖିଛୁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏହି ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ, ଏପରି ପ୍ରତିକାର ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବେଦନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ଯାହା 1996 ମସିହାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି 1975 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ, ସେମାନେ 1974 ରୁ 1990 ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବିଳମ୍ବ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଦେଶ କେବଳ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯାହା ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛୁ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ, ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀକୁ ସୂଚିତ କରିବା ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ 20.4.1953 ଏବଂ 8.6.1967ର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ତଥା ଦୀର୍ଘସମୟ ଧରି ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତଥାପି, ଏହା ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 50:50 ଅନୁପାତ ବଜାୟ ରଖି, ପୂରଣ କରିବାକୁ ଥିବା କିମ୍ବା ପୂରଣ ନକରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଖାଲି ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଦେୱାନୀ ଅପିଲଟି ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ   ଅପିଲଟି ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : - ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ